

ÖLÜ ETİ Mİ, DOMUZ ETİ Mİ, ACABA HANGİSİNİ DAHA ÇOK SEVİYORUZ

İster hikâye, isterseniz gerçek olarak kabul edin. Bu yazı ile hep beraber kendimizi kontrol etmeye var mısınız?

Bir mahallede yanlış yapan, eşine ihanet eden bir kadın varmış. Yine aynı kadının da iffet abidesi yakın bir komşusu varmış. Bu kadın evine bağlılığı, kocasına olan sevgisi, saygısı çocuklarına olan ilgisi ile evinde buram huzur dolu bir yuvaya, mahallenin de saygı duyduğu bir konuma sahipmiş.. Mahallede kocasıyla, kaynanası ile sıkıntısı olan veya başkaca problemleri olan mahallenin sıkıntılı bayanları bu bayana gelir dertlerini dökerler, rahatlarırmış ve onun verdiği nasihatleri doğrultusunda hareket ederek problemlerini çözerlermiş. Yanlış yapan komşunun evinin kapısını da kimse çalmaz, mahalleden kimse de bu kadının evine gidip “komşu ne yapıyorsun?” diye hal ve hatırını sormazlarmış. Bu durum kadının kıskançlık ve hasetlik duygularını da iyice kabartırmış. Kıskançlık ve hasetlik çok tehlikelidir. Çünkü kıskançlık ve hasetlik şeytanın dürtüsüdür.

Manisa'nın manevi direklerinden bir Şekerci Dedemiz vardı. Ruhu şad olsun, Allah gani gani rahmet eylesin. Bir gün müdürler komisyonundan çıktıktan sonra Fatih Anadolu Lisesi Müdürü rahmetli İsmet Bey arkadaşımın dükkânına uğradık. Orada yana yakıla bir vatandaş, komşusuna hiç bir kötülüğü olmamasına rağmen üstelik, her zaman halini, hatırını sormasına ve söylemesi ayıp ikramlarda da bulunmasına rağmen komşusunun çok haset olduğunu, sürekli kendilerinin dedikodusunu yaptığını söyledi ve bu komşuma ne yapayım? diye sordu. Şekerci Dede “ Hiç bir şey yapmana gerek yok. O huzursuz olmakla kendi kendine yeterince kötülük yapıyor” dedi. Şekerci Dedenin bu cevabı hoşuma gitmekle beraber haset insanlar çok tehlikelidir. Onların hasedinden Allah'a sığınmak lazım. Çünkü Kur'an- Kerim'in son suresinde “ **HASED EDİCİLERİN HASEDİNİN ŞERRİDEN ALLAH' A SİĞİNİRM**” buyrulmaktadır. Çünkü hasetçi önce kendi huzursuz olur ama sonunda bu huzursuzluk onu iyice hasetlendirir ve ancak haset ettiği kişiye zarar vermekle rahatladığını sanır. Anadolu da haset insanın, haset ettiği insanın ağacına, bağına ve bahçesine, hayvanına veya harmanına zarar verme gibi durumları bir

köy çocuğu olarak yaşadığım için biliyorum. Buraya bir nokta kayalım ve başa dönelim.

Yanlış yapan insanlar yanlış yaptığının bilinci içindedirler. Her yanlış hareket, onların içini tırmalar ama şeytanın dürtüsüyle yeni yeni yanlış yapmaktan kendilerini alamazlar. Mesela fahişe bir kadın, ahlaksız bir erkek mahallede herkesin kendileri gibi olmalarını isterler. Niye? Mahallede herkes kendileri gibi olurlarsa onlara kötü gözle bakılmayacak. Kendileri de mahallede bir yer edinecek. Bu yüzden çevresindeki insanların da kendileri gibi olmalarını isterler. İsterler ki toplumda kendilerinin de bir yeri olsun.

İşte mahallenin birinde fahişeliği herkesçe bilinen bir kadın, hasetlendiği, kıskandığı ama mahallenin de saygı duyduğu komşusuna iffetiyle ilgi bir iftirada bulunur. Mahallede hiç kimsenin inanmadığı bu iftira yüzünden “şuyuu vukuundan “ beterdir anlayışıyla kocasının, çocuklarının ve mahallelinin yüzüne bakamaz hale gelen bu iffetli kadın çok üzölür, yataklara düşer gün geçtikçe mum gibi erimeye başlar. Bütün mahalle üzölür, öbek öbek ziyaretçiler evinden eksik olmaz. Bu iftirayı atan komşu kadın da yaptığına pişman olur, geceleri uyuyamaz hale gelince, bu hatasını telafi etmek için herkesin saygı duyduğu bir Allah dostuna gider ve büyük bir vicdan azabı içinde olduğunu bu azaptan nasıl kurtulacağını bu yanlışı nasıl telafi edeceğini sorur.

Allah dostu gayet basit der. “ Manisa’da Pazartesi günü Karaköy pazarına git, bir tavuk al orada kestir, tüyünü yola yola evine gel, ama evine gelinceye kadar tavukta tek tüy kalmasın. Ertesi günü gel, bu yanlışın bu günahının nasıl telafi edileceğini sana söyleyeyim.” Kadına göre söylenen çok basit, büyük bir sevinçle pazartesi günü Karaköy pazarına gider, tavuğu alır, tüylerini yola yola evine kadar gelir. Ertesi günü büyük bir heyecanla koşarak Allah dostunun huzuruna çıkar. “ Efendim dediğinizi yaptım ben bu pişmanlığı nasıl telafi edeceğim “ Allah dostu: “Yarın da git, tavuğu kestirdiğin yerden evine kadar o tavuğun tüylerini toparla gel, pişmanlığının ve bu büyük günahın nasıl telafi edeceğini söyleyeyim” Kadın söylenenden bir şey anlamaz ama işlediği günah ve pişmanlık için kemirmektedir, çaresiz ertesi günü tavuğu kestirdiği yerden evine kadar yolduğu tüyleri toplamaya çalışır ama nafi elinde bulduğu bir iki tüyle Allah dostunun huzuruna çıkar “ Efendim bunları bulabildim.” Allah dostu cevabı verir: “ **GÖRDÜN MÜ KIZIM, BAZI PİşMANLIKLAR, BAZI GÜNAHLAR VARDIR Kİ, TELAFİSİ MÜMKÜN OLMAZ.**

YAYDAN FIRLAYAN OK, NAMLUDAN ÇIKAN KURŞUN GİBİDİR. ESEN RÜZGÂR O TÜYLERİ DAĞITTI ARTIK ONLARI TOPLAMAN MÜMKÜN DEĞİL İŞTE AĞZINDAN ÇIKAN O DEDİKODU DA MUHTELİF AĞIZLAR VASITASIYLA AĞZDAN AĞIZA DAĞILDI, AĞZDAN AĞIZA DOLAŞTI, O DEDİKODUYU TOPARLAYIP ÇIKAN AĞIZLARA GERİ KOYUP KAPATMAK MÜMKÜN DEĞİL” diye kadının şahsında bizlere de büyük bir ders verir.

Almanya İlgolstadt’an kardeş okul Apian- Gymnasium Lisesi ile yurt dışı ilişkilerim 1986 yılında başladı. Şimdi de yine öğretmen olarak çalıştığım **Manisa Özel Hedef Koleji ile yine bu koleje, kardeş okul olarak bulduğum İngolstadt’an Johann- Michael – Sailer Schule ile yurt dışı temaslarım devam etmektedir.** Gerek yurt dışındaki vatandaşlarımız, gerekse yurt içindeki bizler ister muhafazakâr, ister solcu, sağcı, ister liberal, isterse entelektüel olsun yurt dışında domuz eti yememe konusunda çok dikkat ettiklerini yakinen gözlemliyorum. Ama ne yazık ki domuz etine karşı çok hassas olan bizler ölü eti yemede bir ölçümüz yok. Tabi bu konuda bir genelleme yapmak istemem ama domuz etine hayır, ölü eti yemede yani dedikodu veya vara yoğa biberimizi eleştirmede, iftira atmada çok ölçücüsüz.

Cenab-ı Hak ise Hucurat : !2 de **“Ey iman edenler! Zandan çok sakının. Muhakkak ki bazı zanlar çok günahdır. Ve tecessüs etmeyin.(Merak edip insanların hatalarını araştırmayın.)Sizin bir kısmınız diğerinin dedikodusunu yapmasın. Hiç sizden biriniz ÖLMÜŞ KARDEŞİNİN ETİNİ YEMEKTEN HOŞLANIR MI? Elbette ondan tiksiniyorsunuz. Ve Allah’ karşı takva sahibi olunuz .....”** Buyuruyor.

Bu yazıyı neden mi yazdım? Seçim arifesinde bütün adaylar değil, ama her partiden bazı aday adayı arkadaşlarımız birbirlerini ölçüsüz iftiralarla yıpratıp ölü eti yiyorlar. Seçim arifesinde onlarla beraber bizler de yanlışa düşüp aynı sofraya iştirak etmeyelim. Hayatımızın her safhasında ölü eti ikram edilen sofralardan uzak duralım. Bu konuda Allah hepimize yardım etsin. İnanetini, üzerimizden eksik etmesin.

www.kadirkeskin45@hotmail.com

www.kadirkeskin.net